

Марія Дем'янюк
ПІЛЬНУЙТЕСЯ!
(казка)

«Ой, який приємний сюрприз — повні корзини хрумкої моркви!»,—радо промовив зайчик і хутко побіг до столика, на якому були корзинки соковитої моркви. «Як я люблю морквинки! Скучив за цими ласощами допоки ми з матусею і сестричкою перебували у сусідньому лісі»,— додав він. А далі з теплою вдячністю згадав ту лісову місцину, де вони гуртом проживали декілька попередніх місяців, бо змушені були залишити свою домівку через нашествя злої вовчої зграї. У тому сусідньому лісі мешкають напрочуд доброзичливі тварини, які щиро піклувалися про них: надавали усіляку допомогу, прагнули

Що було в кошику? помідори капуста морква

зробити усе можливе, щоби заяча родина почувала себе як вдома.

Проте рідний ліс—неповторний, бо тут такі особливі ялинки, дивовижно смарагдова трава, солодші ягоди, мелодійніший спів птахів. І, врешті, хатинка, у якій дружно жила ця заяча сім'я. А ще тут мешкали бабуся-зайчиха й дідусь-заєць. Вони нізащо не захотіли полишати свою норку, а у складні часи хоробрим словом і діями підтримували не лише один одного, але й метеликів, мурашок, слимачків й інших жителів цього лісу.

Та найбільше хотілося повернутися зайченятку додому тому, що оборонцем лісу був і його мужній татко. «Виросту і буду як тато: берегтиму рідний край, як зіницю ока»,—подумав зайчик й вирішив негайно почати хрумкотіти морквинками. Адже чим більше він їх з'їсть, тим швидше подорослішає, думалося йому.

Та коли зайчик мав ось-ось дістати солодкий овоч з корзини, його раптом зупинили зойки сестрички. «Не чіпай! Ти, мабуть, забувся, що нам казав добрий їжачок, який першим зустрів нас після повернення додому: Будьте обережні! Не торкайтеся незнайомих речей, бо там можуть бути пастки, які лишили після себе злі вовки!»

Хто заборонив зайчику пробувати знахідку? **бабуся** **сестричка** **дідусь**

«Та ні ж бо!—заперечив зайчик.—Там лише солодкі морквинки. А якщо їстимеш моркву, то швидко виростеш!»

«Братику, любий,—тоді мовила сестричка,—прошу тебе, давай порадимося з матусею або ще з кимось із дорослих».

Вона так благально дивилася йому у в очі, що той, заради спокою маленької, вирішив відкласти процес ласування. Та ж миттю покликала маму.

Коли зайчиха побачила повні корзини моркви, які невідомо як з'явилися в заячій оселі, то відразу відчула—щось негаразд. Вона попросила куцохвостого синочка дізнатися у бабусі й дідуся чи це часом не від них подарунок, а сама лишилася пильнувати корзинки. Після того, як зайчик повернувся і заперечно захитав головою, усім стало зрозуміло, що слід робити далі.

Швидко сороки поширили новину про знахідку в заячій хатинці, і вже за лічені хвилини у двері постукав єнот, який добре знався у цій справі. Коли він оглянув корзини, то його гніву не було меж. Адже там серед яскравих овочів приховалися ядовиті павуки-лиходії, тварюки, що завжди супроводжували нахабних вовків. Укус цих безсердечних комах був смертельним, і якби

сестричка зайчика не зупинила свого братика, той ніколи би не виріс та не зміг би захищати свій рідний ліс, дбати про нього. І її, сестрички, теж, певно, не було б уже...

Коли небезпека минула, адже усі павуки були знищені, дівтора радісно обійняла сміливого єнота. А той дістав їм зі своєї кишені ласощі—листя хрумкої капусти і застережливо промовив: «Будьте завжди пильними. Ретельно оглядайте усі предмети перед тим, як скористатися ними. Бережіть себе і оточуючих, адже ви—золоте майбутнє нашого чарівного лісу!»

Що порадив мудрий єнот?

не чіпати сторонні предмети
не відходити далеко від дому
бути пильними

Запам'ятай ці правила і дотримуйся їх!!!